

ข้อคิดเห็นต่อร่างนิยามความถูกต้องตามกฎหมายของไทย ฉบับวันที่ 15 กรกฎาคม 2559

สถาบันป่าไม้ยุโรป (EFI), 12 สิงหาคม 2559

1. ข้อคิดเห็นโดยรวม

ร่างนิยามความถูกต้องตามกฎหมาย (Legality Definition; LD) ฉบับล่าสุดเป็นก้าวสำคัญของกระบวนการจัดทำข้อตกลงการเป็นหุ้นส่วนด้วยความสมัครใจ (Voluntary Partnership Agreement; VPA) อีกทั้งร่างฉบับนี้สมบูรณ์มาก ซึ่งได้ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานหลักเพียงพอสำหรับแลกเปลี่ยนอย่างเป็นทางการกับทางสหภาพยุโรป

ตารางย่อ (ผู้ประกอบการ 1-7) นั้น ได้รับการพัฒนาสอดคล้องกับความหลากหลายของการนำเคลื่อนที่ของไม้ในประเทศไทยได้ที่ซับซ้อนเป็นอย่างดี และควรจะมีควมยืดหยุ่นเพื่อให้ LD ได้พัฒนาอย่างค่อนเป็นค่อยไปตามความก้าวหน้าของกระบวนการ VPA อีกทั้ง ยังอำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาในอนาคตในกรอบของการออกกฎหมาย หากร่าง LD ฉบับนี้แนบเอกสารช่องว่าง/ทางเลือกมาด้วยนั้น จะถือว่าเอกสารฉบับนี้ได้ครอบคลุมใจความสำคัญทั้งหมดตามความคาดหวังของสหภาพยุโรป ส่วนคำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์ถือว่าเป็นข้อมูลเริ่มต้นในการพัฒนาภาคผนวกกระบวนการรับประกันความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ (TLAS)

2. คำแนะนำในการใช้เอกสารฉบับนี้

ข้อคิดเห็นปัจจุบันได้แจกแจงเป็นข้อๆ ดังนี้

- ข้อที่ 3 (ความคิดเห็นสำหรับการปรับปรุงเพิ่มเติม) ได้เตรียมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงสร้าง LD เช่นเดียวกับกลไกการตรวจพิสูจน์ที่นำไปใช้กับตารางย่อทั้ง 7 ผู้ประกอบการ ข้อคิดเห็นเหล่านี้สะท้อนประเด็นสำคัญที่ควรได้รับการอธิบายให้ชัดเจนก่อนการเจรจาที่อาจเกิดขึ้นในเดือนพฤศจิกายน 2559 นี้ ซึ่งประเด็นเหล่านี้ควรเป็นประเด็นหลักในการดำเนินการขั้นต่อไป
- พิจารณาตามข้อเสนอแนะข้างต้น ข้อที่ 4 (ขั้นต่อไป) เสนอให้มีกิจกรรมติดตามผลซึ่งจะช่วยพัฒนา LD ต่อไป และช่วยในการเริ่มต้นดำเนินการ TLAS โดยรวม
- ภาคผนวก 1 (ข้อคิดเห็นโดยละเอียด) กล่าวถึงข้อคิดเห็นโดยละเอียดในระดับของตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ ด้วยความเข้าใจในกรอบกฎหมายของไทยที่มีอย่างจำกัด ข้อคิดเห็นเหล่านี้ควรจะเป็นคำถามขึ้นมา มากกว่าคำร้องเพื่อให้ดำเนินการเพิ่มเติม ในช่วงเดือนที่จะถึงนี้คณะทำงานเฉพาะกิจ (AHWG) ควรที่จะค่อยๆ พิจารณาข้อคิดเห็นเหล่านี้พร้อมกับประเมินความสำคัญ ก่อนที่จะปรับปรุงหรือแก้ไขร่าง LD ตามข้อคิดเห็นจากเอกสารฉบับนี้ หรืออธิบายประเด็นปัญหาเฉพาะให้ชัดเจนขึ้นระหว่างการทดสอบภาคสนาม

3. ข้อคิดเห็นสำหรับการปรับปรุงเพิ่มเติม

โครงสร้าง

- 1) ในร่าง LD ฉบับนี้ ตัวตรวจพิสูจน์และตัวชี้วัดหลายๆ ตัว ถูกจัดไว้รวมกันภายใต้ตัวเลขเดียว ทาง EFI เห็นว่าให้แยกแต่ละตัวตรวจพิสูจน์และตัวชี้วัด หนึ่งตัวต่อหนึ่งตัวเลข สดมภ์สุดท้ายควรใส่คำอธิบายว่า “ผู้มีอำนาจออกเอกสารตัวตรวจพิสูจน์”, “ผู้ทำการตรวจพิสูจน์” และ “ความถี่ในการตรวจพิสูจน์” ต่อตัวตรวจพิสูจน์แต่ละตัว
- 2) การนับตัวเลขของเกณฑ์ต้องสอดคล้องกันกับตารางผู้ประกอบการทั้ง 7 ตาราง อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดสำหรับแต่ละเกณฑ์นับตัวเลขตามลำดับ พิจารณาจากการใช้ตัวเลขไปในทางเดียวกันกับเกณฑ์ ทางเราแนะนำให้นับตัวเลข P, C, I และ V ทั้งหมดตามลำดับ ในแต่ละตารางผู้ประกอบการและให้เพิ่มรหัสสำหรับผู้ประกอบการที่นำไปปฏิบัติได้จริงใน LD (ตัวอย่างเช่น O1-C1.3., O1-I1.3.1, O1-V1.3.1.1)
- 3) LD ฉบับนี้อาจจะเป็นไปในทางปฏิบัติยิ่งขึ้นหากยกเลิกตารางผู้ประกอบการที่ 6 (ผู้ประกอบการด้านขนส่ง) และรวม PCIV ซึ่งเกี่ยวข้องกับการขนส่งไปอยู่ในตารางผู้ประกอบการต่างๆ การตรวจพิสูจน์ตามกฎหมายอย่างเป็นทางการเป็นระบบของผู้ประกอบการด้านขนส่งอาจจะมีลำบากอย่างมากเพราะผู้ประกอบการเหล่านั้นอาจขนส่งสินค้าชนิดใดก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของ นี่ควรจะเป็นการประเมินเพิ่มเติมในระหว่างการทดสอบภาคสนามของนิยามความถูกต้องตามกฎหมาย

กระบวนการตรวจพิสูจน์

- 4) ในส่วนของ “คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์” ในแต่ละตัวชี้วัดส่วนใหญ่จะอธิบาย 1) ตัวตรวจพิสูจน์เกิดขึ้นอย่างไรแล้วค่อยใส่รายละเอียดในส่วนที่ 2) จะตรวจสอบตัวตรวจพิสูจน์ได้อย่างไร ทั้งสองคำอธิบายต่างก็สำคัญ แต่การพัฒนา TLAS จำเป็นที่จะต้องมาจากข้อมูลเกี่ยวกับ 2) วิธีการตรวจสอบตัวในบางกรณี (เช่น I3.4.1) ซึ่งคำอธิบายระบุเพียงแค่ว่าได้รับตัวตรวจพิสูจน์มาอย่างไร แต่ไม่ได้ระบุว่าการมีอยู่ของตัวตรวจพิสูจน์จะพิสูจน์ได้อย่างไร ทางเราแนะนำให้ปรับแก้ในส่วนของคุณสมบัติที่ขาดหายที่สามารถปรับแก้ได้ ในส่วนของกระบวนการที่ยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ควรที่จะทำให้ชัดเจนในระหว่างการทดสอบภาคสนามของ LD
- 5) ความถี่ในการตรวจพิสูจน์บางอย่างได้ระบุไว้ว่า “เฉพาะกิจ” ส่วนความถี่อื่นเป็นไปตามระบบ (เช่น ต่อการขนส่งแต่ละครั้ง หรือประจำปี) สำหรับตัวชี้วัดที่มีการตรวจพิสูจน์เฉพาะกิจต้องหาทางที่ใช้ได้จริงที่จะทำให้การตรวจพิสูจน์เป็นไปอย่างเป็นระบบและการเตรียมเอกสารของการทำตามข้อกำหนดเป็นไปได้ (ดูทางเลือกที่ระบุไว้ในเอกสารทางเลือก 2 – กลไกการตรวจพิสูจน์) มีความเป็นไปได้ที่จะรวมวิธีการที่แตกต่างไว้ด้วยกัน (ตัวอย่างเช่น การตรวจพิสูจน์อย่างเป็นทางการประกอบการที่

ลูกจ้างมากกว่า 10 คน และยืนยันตนเองที่มีความเสี่ยง ซึ่งขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการรายย่อย)

ข้อคิดเห็นนี้สามารถพัฒนาเพิ่มเติมในระหว่างการทดสอบภาคสนามของ LD

- 6) ภายใต้หัวข้อ “ผู้ทำการตรวจพิสูจน์” ทางเราตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับบางครั้งที่พนักงานเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ สามารถตรวจพิสูจน์ตามข้อกำหนดของตัวพิสูจน์ได้ ในกรณีเหล่านี้ ตามหลักพื้นฐานในการออกใบรับรอง FLEGT จำเป็นต้องระบุให้ชัดเจนว่าใครเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการทำเอกสารเกี่ยวกับผลการตรวจพิสูจน์ นอกจากนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะมีการอธิบายให้สอดคล้องกันว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบภายในหน่วยงานนั้นๆ

4. ข้อเสนอขั้นตอนต่อไป

- **เร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้:** จัดทำร่างเอกสารช่องว่าง/ทางเลือกให้สมบูรณ์และพิจารณาที่จะแบ่งปันเอกสารฉบับนั้นกับทาง EC เพื่อเป็นข้อมูลโดยละเอียดในกระบวนการระดับชาติ (ไม่ใช่เอกสารสำหรับการเจรจา)
- **19-23 กันยายน พ.ศ. 2559:** ภารกิจเกี่ยวกับ FLEGT ในประเทศไทยของสถาบันป่าไม้ยุโรปตามที่กรมป่าไม้ได้เสนอไว้ สถาบันสามารถทำภารกิจในประเทศไทยได้ในวันที่ 19 กันยายน วาระข้อเสนอประกอบด้วย:

(ก) การหารือและการอธิบายข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ LD ระหว่างสถาบันร่วมกับกรมป่าไม้และคณะทำงานเฉพาะกิจ

(ข) “การทดสอบภาคสนามขนาดเล็ก” ของหนึ่งหรือสองตารางผู้ประกอบการ หรือหลักเกณฑ์จำนวนหนึ่ง (ระบุก่อนภารกิจในเดือนกันยายน)

จุดประสงค์: (1) พัฒนาข้อคิดเห็นเพื่อปรับแก้ LD เพิ่มเติม; (2) ชี้แจงความสามารถในการทำงานของตัวตรวจพิสูจน์และขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ให้ชัดเจนขึ้น (3) เตรียมการทดสอบภาคสนามที่ครอบคลุมของ LD ซึ่งรวมถึงประเด็นที่ยกขึ้นมาในเอกสารช่องว่าง/ทางเลือก

วิธีการ: เยี่ยมชมสถานประกอบการและหน่วยงานรัฐบาลในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในประเทศไทย (อาจจะใกล้กับกรุงเทพฯ); รวบรวมตัวตรวจพิสูจน์และยืนยัน/ขัดเกลาหลักการตรวจพิสูจน์ซึ่งอธิบายไว้ใน LD; สะท้อนการตรวจพิสูจน์ในทางปฏิบัติและกลไกการเตรียมเอกสารภายใต้ TLAS และแผนการออกใบรับรอง FLEGT

ระยะเวลา: 2-3 วัน ใกล้กรุงเทพฯ หรือทางภาคใต้ของประเทศไทย

ผลลัพธ์: (1) ตัวอย่างของตารางผู้ประกอบการ หรือส่วนหนึ่งที่ได้รับการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ หรือหลักเกณฑ์ที่ถูกเลือก; (2) ให้ความสำคัญกับกลไกการตรวจพิสูจน์ที่มีศักยภาพ; (3) แนวความคิดสำหรับการทดสอบภาคสนามอย่างละเอียด

(ค) คำชี้แจงการดำเนินการขั้นต่อไปที่ชัดเจน เพื่อการเจรจาที่มีศักยภาพในปีนี้;

- **ตุลาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2559 (ขึ้นอยู่กับการทำสัญญา):** ระดมบริษัทที่ปรึกษาในการ (ก) จัดทำ การทดสอบภาคสนามของ LD ให้เสร็จสมบูรณ์ (ข) ทำให้ข้อคิดเห็นต่อเอกสารทางเลือก มีความก้าวหน้า (ในหัวข้อเฉพาะที่ 2: กลไกการตรวจพิสูจน์) และ (ค) พัฒนาร่างแผนการอย่างคร่าวๆ ของภาคผนวก TLAS

ก่อนสิ้นปี พ.ศ. 2559 (ภายใต้การตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีและความพร้อม): การเจรจา ข้อตกลงการเป็นหุ้นส่วนด้วยความสมัครใจ

ภาคผนวก 1: ข้อคิดเห็นโดยละเอียดต่อร่าง LD

หลักการที่ 1: ความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ประกอบการ (รวมถึง ที่ดิน)

C1.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการเข้าถึงที่ดิน

7) ผู้ประกอบการที่ 1. ตัวชี้วัดที่ 1.1.1: “ใบอนุญาตใช้ที่ดิน”

“คำอธิบายของกระบวนการตรวจพิสูจน์” อ้างอิงถึง “การตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาต” อะไรคือลักษณะของเงื่อนไขเหล่านี้? คุณสามารถยกตัวอย่างได้หรือไม่? ถ้าหากเงื่อนไขหนึ่งส่ออนุญาตเป็นเรื่องปกติทั่วไป และ/หรือ อ้างอิงถึงเงื่อนไขการจัดการที่สำคัญ (เช่น ข้อผูกมัดทางสิ่งแวดล้อมที่เฉพาะเจาะจง หรือภาระหน้าที่ทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าตรวจสอบภาคสนาม) ก็พิจารณาเพิ่มเติมตัวชี้วัดตัวใหม่ใน “การตรวจสอบติดตามผลการปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาต”

8) ผู้ประกอบการที่ 3. ตัวชี้วัดที่ 1.1.1: “โฉนดและสัญญาเช่าที่ดิน”

ส่วนของ “คำอธิบายของกระบวนการตรวจพิสูจน์” กล่าวว่า “มีใบอนุญาตใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ชอบด้วยกฎหมาย (ซึ่งถือไว้โดยผู้ประกอบการ) ตรวจพิสูจน์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบอนุญาตตัดโค่นไม้ให้แก่ผู้ประกอบการ” สิ่งนี้จะได้ผลกับไม้ที่มีไม้หวงห้ามที่ไม่ต้องใช้ใบอนุญาตในการตัดโค่นไม้ได้อย่างไร?

พิจารณารวมไปถึงเอกสารอ้างอิงในเอกสารช่องว่าง ประเด็นที่ 4¹

9) ผู้ประกอบการที่ 4. ไม่ระบุหลักการที่ 1 สำหรับผู้ประกอบการที่นำเข้า

ผู้นำเข้าจำเป็นต้องลงทะเบียนหรือไม่? ไม่มีข้อกำหนดการขึ้นทะเบียนใช้หรือไม่? (เหมือนกับการส่งออก/ค้าขายของผู้ประกอบการที่ 7) ถ้าเป็นเช่นนั้น นี่คงเป็นตัวชี้วัดแรก นอกจากนี้มีกฎหรือระเบียบใดหรือไม่ที่ระบุให้ไม้ชนิดนั้นๆ ไม่สามารถนำเข้าได้? มีขั้นตอนการตรวจสอบใดที่สามารถให้คำอธิบายสำหรับการตรวจผ่านการนำเข้า?

10) ผู้ประกอบการที่ 5. ตัวชี้วัดที่ 1.2.1: “ผู้ประกอบการดำเนินการในพื้นที่สวนป่าที่ขึ้นทะเบียน ทำการแปรรูปไม้ที่ได้จากการทำสวนป่า”

การเลือกใช้คำในปัจจุบันของตัวชี้วัดไม่ได้อธิบายข้อกำหนด การปรับปรุงที่เป็นไปได้คือ: “ผู้ประกอบการการแปรรูปไม้ที่ได้จากการทำสวนป่าในพื้นที่สวนป่าลงทะเบียนแล้วต้องมีใบอนุญาต

¹ ประเด็นที่ 4 การตรวจพิสูจน์ไม้ที่มีไม้หวงห้าม (ตัวอย่างเช่น ยางพารา) ในที่ดินเอกชนในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมีนาคม 2559 ซึ่งไม่ปรากฏในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมิถุนายน 2559

ที่จำเป็น”แล้วระบุตัวตรวจพิสูจน์สองตัว: 1.2.1.1 “ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อทำการแปรรูปไม้ที่ได้จากการทำสวนป่า” และ 1.2.1.2: “ใบอนุญาตประดิษฐ์กรรม”

C1.2: หน้าที่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการมีไว้ในครอบครอง การแปรรูป และการค้าไม้

- 11) ผู้ประกอบการที่ 7, ตัวชี้วัดที่ 1.2.2: “ผู้ค้าที่ได้รับใบอนุญาตได้ออกหนังสือกำกับไม้แปรรูป/หนังสือกำกับไม้ยางพาราแปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์สำหรับทุกๆ การขนส่งไม้และเก็บรักษาต้นซั้วไว้”
ตัวชี้วัดนี้ดูเหมือนว่าจะสัมพันธ์ต่อความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับไม้ที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวพิสูจน์ V1.2.2.2 “บัญชีไม้แปรรูป/บัญชีสิ่งประดิษฐ์” ที่น่าจะจัดทำไว้ภายใต้หลักการที่ 2 (ดูข้อคิดเห็น 14 ด้านล่าง)
- 12) ผู้ประกอบการที่ 5 และ 7: พิจารณาการอ้างอิงเอกสารช่องว่าง ประเด็นที่ 9² ที่นี้

หลักการที่ 2: การจัดหาและการขนส่งไม้

- 13) ผู้ประกอบการทุกราย, หลักเกณฑ์ที่ 2.1 2.2 และ 2.3: ความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับไม้
หลักเกณฑ์ที่ 2.1 2.2 และ 2.3 ดูเหมือนจะการออกแบบเพื่ออธิบายข้อกำหนดความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับไม้ อย่างไรก็ตามตัวชี้วัดที่ระบุภายใต้หลักเกณฑ์ก็ยังอธิบายข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆ ด้วย (เช่น ขั้นตอนการตัดโค่นไม้)
พิจารณาให้ระบุเพียงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับไม้ใน 2.2 และ 2.3 (เช่น หน้าที่ในการรายงาน/ทำเครื่องหมาย) และย้ายข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการได้มาซึ่งใบอนุญาตตัดโค่นไม้ไปยัง 3.1.1 นี้อาจจับมือกับการทำซ้ำของ 2.2 และ 3.1 (ดูข้อคิดเห็น 24 ด้านล่าง)
ตัวอย่างของการแก้ไขที่เป็นไปได้:

ผู้ประกอบการที่ 1, หลักเกณฑ์ที่ 2.3, ตัวชี้วัดที่ 2.3.1: “ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกระบวนการของกรมป่าไม้ในการขออนุญาตทำไม้”

ตัวตรวจพิสูจน์ที่ 2.3.1.1 และ “คำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์” อ้างถึงการตรวจพิสูจน์ของใบอนุญาตการทำไม้หลังจากได้รับใบอนุญาต แต่ไม่อนุญาตให้ตรวจพิสูจน์ว่าขั้นตอนได้รับการปฏิบัติตามเพื่อให้ได้ใบอนุญาตทำไม้หรือไม่

² ประเด็นที่ 9 การทำให้เข้าใจง่ายขึ้น ของใบอนุญาตเกี่ยวกับกระบวนการผลิตในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมีนาคม 2559 ซึ่งไม่ปรากฏในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมิถุนายน 2559

- (ก) ร่างตัวชี้วัดที่ 2.3.1 “ผู้ประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับไม้ที่สอดคล้องกับใบขออนุญาตตัดโค่นไม้” อีกครั้ง ทั้งนี้ขอให้พิจารณาเพิ่มเติมตัวตรวจพิสูจน์ประกอบผลการตรวจพิสูจน์ของการสอดคล้องกันกับใบอนุญาตตัดโค่นไม้ (เช่น บัญชีการทำไม้, บัญชีไม้ ฯลฯ) ยกตัวอย่างเช่น ตารางผู้ประกอบการที่ 2 และ 3 ในส่วนของตัวตรวจพิสูจน์ แนะนำให้เพิ่มเติมของ เช่น “บัญชีไม้” และ “ใบรับรองการขนส่ง” ภายใต้ตัวชี้วัดเดียวกัน
- (ข) ย้ายข้อกำหนดตัวเดิม “ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกระบวนการของ...ในการขออนุญาตทำไม้” ไปยังตัวชี้วัดที่ 3.1.1 ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ 3.1 และย้ายตัวตรวจพิสูจน์ที่ 2.3.1.1 (ใบอนุญาต) ภายใต้ตัวชี้วัดที่ 3.1.1

14) ทางเราแนะนำให้อ้างอิงเอกสารช่องว่าง **ประเด็นที่ 7³** ในร่างหรือในเชิงอรรถ

C2.1: สิทธิของผู้ประกอบการในการนำเข้า

15) ผู้ประกอบการที่ 4: ไม่มีการอ้างอิงถึง CITES ควรจะเพิ่มเติมภายใต้ C2.1 หรือไม่?

C2.2: ความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับไม้ (การทำสวนป่า)

16) ผู้ประกอบการที่ 1, ตัวชี้วัดที่ 2.2.1 “ผู้ทำการตรวจพิสูจน์”

ตัวบทอ้างอิง “พนักงานเจ้าหน้าที่” โดยไม่ได้อธิบายว่าใครคือพนักงานเจ้าหน้าที่ (เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ) ข้อมูลส่วนนี้จำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติม

17) ผู้ประกอบการที่ 3, ตัวชี้วัดที่ 2.2.1: ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกระบวนการตามพระราชบัญญัติสวนป่า สำหรับการตัดโค่นไม้ในสวนป่า

โปรดชี้แจงเพิ่มเติมว่าตัวชี้วัดและตัวตรวจพิสูจน์ V2.2.1.1 (หนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้) ได้มอบอำนาจแก่ผู้ประกอบการทุกส่วนหรือไม่ หรือเกี่ยวข้องกับแค่การลงทะเบียนอย่างสมัครใจภายใต้พระราชบัญญัติสวนป่า หากเป็นการสมัครใจ (สำหรับไม้ที่ไม่หวงห้ามและชนิดที่ระบุไว้ในภาคผนวก

³ ประเด็นที่ 7 การตัดโค่นไม้หวงห้ามบนที่ดินเอกชนในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมีนาคม 2559 ซึ่งปรากฏในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมิถุนายน 2559 ประเด็นที่ 6

พระราชบัญญัติสวนป่า) ก็ควรที่จะระบุในตัวชี้วัด และการอ้างอิงควรที่จะเพิ่มเอกสารช่องว่าง ประเด็นที่ 4⁴

- 18) ผู้ประกอบการที่ 6. ตัวชี้วัดที่ 2.2.1: บุคคลที่ทำการขนส่งไม้ออกไปนอกเขตพื้นที่สวนป่าซึ่งไม้นั้นขึ้นอยู่ ต้องแน่ใจว่าไม้ นั้นได้รับการประทับตราด้วยตราประทับของผู้ทำสวนป่า ผู้ประกอบการขนส่งจะต้องมี บัญชีแสดงรายการไม้จากสวนป่า ซึ่งบันทึกการโอนไม้ไปยังผู้รับโอน

ตัวชี้วัดอธิบายข้อกำหนดสองข้อ ซึ่งดูเหมือนว่าข้อกำหนดหลักคือบัญชีแสดงรายการไม้ และ กระบวนการตรวจพิสูจน์เพียงแค่นี้ทำให้แน่ใจว่าตราประทับนั้นสอดคล้องกับข้อมูลในบัญชีแสดงรายการ ไม้ พิจารณาการร่างตัวชี้วัดอีกครั้ง หรือแบ่งตัวชี้วัดออกเป็นสองส่วน

C2.3: ความสามารถในการตามรอยไม้ (ไม่ใช้การทำสวนป่า)

- 19) ผู้ประกอบการที่ 5. ตัวตรวจพิสูจน์ที่ 2.3.1.1: “ผู้ได้รับอนุญาตลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง อยู่เสมอ”

ตัวตรวจพิสูจน์นี้อ่านแล้วเหมือนกับเป็นตัวชี้วัด ตัวตรวจพิสูจน์ควรเป็นเอกสารหรือหลักฐานอื่นๆ ที่ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพิสูจน์การเป็นไปตามข้อกำหนดของตัวชี้วัด ในกรณี “บัญชีไม้” เพียงอย่างเดียว ควรจะมีตัวตรวจพิสูจน์ที่เหมาะสมกว่านี้ การใช้คำเดิมของตัวตรวจพิสูจน์ควรรวมกันในตัวชี้วัดที่ 2.3.1

- 20) ผู้ประกอบการที่ 5. ตัวชี้วัดที่ 2.3.1: “ผู้ประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดในการจัดทำบัญชีไม้”

ข้อกำหนดการรายงานสรุปผลเหล่านี้ใช้กับแค่ไม้ที่ไม่ใช้การทำสวนป่าเท่านั้นหรือไม่? หรือนำไปใช้กับไม้ ที่มีทั้งหมด? วิธีการแยกแยะสิ่งเหล่านี้ในไม้ที่ผ่านกระบวนการแล้วที่อาจรวมกันกับสิ่งประดิษฐ์อย่างไร? อ้างอิงเอกสารช่องว่างประเด็นที่ 3⁵

- 21) ผู้ประกอบการที่ 2. ตัวชี้วัดที่ 2.3.1.1: “ใบอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ”

ตารางผู้ประกอบการที่ 2 นี้เกี่ยวกับที่ดินสาธารณะมากกว่าเขตป่าสงวนแห่งชาติ แนะนำให้พิจารณาตัด ตัวตรวจพิสูจน์นี้ออกเนื่องเห็นว่าไม่เกี่ยวข้อง

- 22) ผู้ประกอบการที่ 2. ตัวตรวจพิสูจน์ที่ 2.3.2.1: “ใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่. หนังสืออนุญาต ของจังหวัด”

⁴ ประเด็นที่ 4 การตรวจพิสูจน์ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม (ตัวอย่างเช่น ยางพารา) ในที่ดินเอกชนในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมีนาคม 2559 ซึ่งไม่ปรากฏ ในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมิถุนายน 2559

⁵ ประเด็นที่ 5 การควบคุมห่วงโซ่อุปทานเพื่อทำให้มั่นใจในการตรวจสอบย้อนกลับของไม้ทุกชนิด กลับไปยังแหล่งกำเนิดในเอกสารช่องว่างฉบับ เดือนมีนาคม 2559 ซึ่งไม่ปรากฏในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมิถุนายน 2559

- (ก) ไม่มีตัวตรวจพิสูจน์ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งที่คล้ายกันสำหรับไม้หวงห้าม (ตัวตรวจพิสูจน์ที่ 2.3.1.1) และสำหรับผู้ประกอบการที่ 1 และ 3 – เหตุผลของข้อนี้คืออะไร?
- (ข) หนังสืออนุญาตของจังหวัดเกี่ยวกับเรื่องอะไร? เทียบเท่ากับใบอนุญาตตัดโค่นไม้หรือไม่? ถ้าเป็นกรณีนี้ ให้พิจารณาย้ายไปอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ 3.1 นอกจากนี้ให้เพิ่มเติมคำอธิบายกระบวนการตรวจพิสูจน์ที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออนุญาตของจังหวัด

หลักการที่ 3: หน้าที่และแนวทางปฏิบัติงานในด้านการจัดการป่า, สิ่งแวดล้อม และการตัดโค่นไม้

23) หลักการที่ 3 ได้ครอบคลุมการจัดการป่า, การตัดโค่นไม้และแง่มุมด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งยังครอบคลุมและผสมผสานผู้ประกอบการทุกประเภทเข้าด้วยกัน ไม่เพียงแต่แค่ด้านการจัดการป่าและการตัดโค่นไม้ ซึ่งเป็นไปได้ที่จะแยกหลักการนี้ออกเป็นสองส่วน

- (ก) หนึ่งหลักการเกี่ยวกับการจัดการป่าไม้ (ปัจจุบัน C3.1, 3.2, 3.3 และ 3.4)
- (ข) หนึ่งหลักการเกี่ยวกับหน้าที่ด้านสิ่งแวดล้อม (ปัจจุบัน C3.5, 3.6 and 3.7)

C 3.1: สิทธิในการตัดโค่นไม้

24) ผู้ประกอบการที่ 1-3, หลักเกณฑ์ที่ 3.1-3.3: ผู้ประกอบการทุกประเภท: บุคคลที่ทำการตัดโค่นไม้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งตัดหรือโค่นไม้

ดูข้อคิดเห็น 14) ด้านบนประกอบเพื่อพิจารณาสิ่งเหล่านี้

- (ก) ภายใต้ P2, อธิบายข้อกำหนดของความสามารถในการตามรอยไม้ให้ชัดเจนกว่านี้ นี่อาจจะตั้งอยู่บน “บัญชีไม้” หรือ เทียบเท่ากับเอกสารสำหรับส่วนที่ไม่ใช่การทำสวนป่า
- (ข) ภายใต้ P3, ให้อธิบายข้อกำหนดซึ่งนำไปปรับใช้ได้เกี่ยวกับ “ผู้ประกอบการปฏิบัติตามขั้นตอนการได้รับใบอนุญาต/หนังสือรับรอง” นอกจากนี้ให้ย้ายตัวตรวจพิสูจน์ประเภท “ใบอนุญาต/หนังสือรับรอง” ภายใต้ตัวชี้วัดเหล่านี้

C 3.4: กฎข้อบังคับเกี่ยวกับเสื่อยโซ่ยนต์

- 25) ผู้ประกอบการทุกประเภท: ทางเราแนะนำให้อ้างอิงเอกสารช่องว่างประเด็นที่ 13⁶ ในร่างหรือในเชิงอรรถ
- 26) ผู้ประกอบการทุกประเภท, ตัวชี้วัดที่ 13.4.1: 1. ผู้ที่มีเสื่อยโซ่ยนต์ที่มีต้นกำลังตั้งแต่ 1 แรงม้า โดยมีแผ่นบังคับใช้ความยาวตั้งแต่ 12 นิ้ว หรือ 2. ผู้ที่มีเสื่อยโซ่ยนต์ที่มีต้นกำลังตั้งแต่ 1 แรงม้า หรือ 3. ผู้ที่มีแผ่นบังคับใช้ความยาวตั้งแต่ 12 นิ้ว ปฏิบัติตามข้อกำหนดในการขออนุญาตเสื่อยโซ่ยนต์ของสำนักรับรองการป่าไม้
- ตัวชี้วัดที่ 3.4.1 ทุกตัวอ่านยาก ให้พิจารณาขยายรายละเอียดในทางเทคนิค (ตัวเอียง) เกี่ยวกับเสื่อยโซ่ยนต์และประเภทของใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องไปที่ระดับตัวตรวจพิสูจน์
- 27) ผู้ประกอบการทุกประเภท, ตัวตรวจพิสูจน์ที่ V3.4.1.1, คำอธิบายของ “ความถี่ในการตรวจพิสูจน์”
- นี่เป็นการตรวจพิสูจน์เฉพาะกิจหรือเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบตามปกติ ยกตัวอย่างเช่น การตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายของการประกอบการเกี่ยวกับใบอนุญาตตัดโค่นไม้ หรือการต่ออายุใบอนุญาต? ทำให้แน่ใจว่ามีความสอดคล้องในโครงสร้าง LD (ดูข้อคิดเห็นต่อไปด้านล่าง)
- 28) ผู้ประกอบการทุกประเภท, ตัวชี้วัดที่ 13.4.1, “คำอธิบายของกระบวนการตรวจพิสูจน์”
- ตัวบทอธิบายว่าเสื่อยโซ่ยนต์แต่ละอันควรได้รับการลงทะเบียน แต่ปัจจุบันการลงทะเบียนได้รับการตรวจพิสูจน์ในภาคสนามระหว่างการตรวจสอบภาคสนาม อาจจะต้องมีขั้นตอนการลงทะเบียนที่ครอบคลุมเมื่อมีการตรวจสอบเกิดขึ้น ตัวบทควรอธิบายตามหลักการว่าใบอนุญาตเสื่อยโซ่ยนต์ได้รับการตรวจพิสูจน์อย่างไร (ดูข้อคิดเห็นก่อนหน้าด้านบน)

C3.5: การจัดการระบบนิเวศน์ (รวมถึง ดิน พื้นที่ชุ่มน้ำ และอื่นๆ) สำหรับการทำสวนป่า

- 29) ผู้ประกอบการที่ 1, ตัวชี้วัดที่ 13.5.1: ผู้ประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดการรายงานสรุปผลการปลูกสร้างสวนป่า
- จุดประสงค์ของตัวชี้วัดมีเพียงแค่ตรวจพิสูจน์ว่าเป็นไปตามข้อกำหนดการรายงานสรุปผลหรือไม่ หรือเพื่อตรวจพิสูจน์ว่าผู้ประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม? โปรดทำให้ชัดเจนว่าตัวตรวจพิสูจน์ 3.5.1.1 (รายงานสรุปผลการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกป่าไม้) ครอบคลุมข้อกำหนดการรายงานสรุปผลที่ถูกต้องตามข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม ตัวชี้วัดนี้เกี่ยวกับเงื่อนไขใบอนุญาตหรือไม่?

⁶ ประเด็นที่ 13 กฎระเบียบเกี่ยวกับเสื่อยโซ่ยนต์ในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมีนาคม 2559 ซึ่งไม่ปรากฏในเอกสารช่องว่างฉบับเดือนมิถุนายน 2559

(ดูข้อคิดเห็นที่ 9, C1.1) พนักงานเจ้าหน้าที่จะระบุว่ารายงานสรุปผลตรงกับมาตรฐานข้อกำหนดหรือไม่ได้อย่างไร

พิจารณาให้ร่างตัวชี้วัดอีกครั้งเพื่อให้ข้อนี้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

30) ผู้ประกอบการที่ 1. ตัวชี้วัดที่ 3.5.2: การทำสวนป่าที่ตั้งอยู่บนที่ดินป่าสงวนแห่งชาติหลังจากปี พ.ศ. 2548 ได้ดำเนินการบนที่ดินที่กำหนดโดยกรมป่าไม้ให้เป็นที่ดินเสื่อมโทรมตามระเบียบของกรมป่าไม้

ข้อกำหนดและกระบวนการตรวจพิสูจน์นี้ (การตรวจสอบที่ดินและรายงานตรวจสอบ) นำไปใช้กับสวนป่าทุกพื้นที่หรือไม่? หรือมีขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับสวนป่าขนาดเล็ก (เช่นในเขตชุมชน)?

“กระบวนการตรวจพิสูจน์” ยังได้อ้างถึง “การประกาศจากรัฐมนตรี” ซึ่งสามารถรวมเป็นตัวตรวจพิสูจน์เพิ่มเติมได้

31) ผู้ประกอบการที่ 1. ตัวชี้วัดที่ 3.5.3: ข้อกำหนดเพิ่มเติม

ตัวตรวจพิสูจน์อ่านแล้วดูเหมือนเป็นตัวชี้วัด พิจารณาให้ร่างตัวชี้วัดอีกครั้งเพื่ออธิบาย “ข้อกำหนดเพิ่มเติม” ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และคงไว้เพียงเอกสาร/หลักฐานในฐานะตัวตรวจพิสูจน์ (เช่น “แผนการลงทุน”)

ย้ายการอ้างอิงทางกฎหมายที่เก็บไว้ในตัวตรวจพิสูจน์ไปที่แถวแนวตั้ง “การอ้างอิงทางกฎหมาย”

33) ผู้ประกอบการที่ 3. หลักเกณฑ์ที่ 3.5: ปัจจุบันหลักเกณฑ์นี้ยังคงว่าง พิจารณาให้มีการรวมการอ้างอิงในเอกสารช่องว่าง #5

C3.6: วัตถุประสงค์ราย

33) ผู้ประกอบการที่ 5: ผู้ประกอบการที่มีใบอนุญาตครอบครองวัตถุประสงค์รายและการรายงาน

ปัจจุบันหลักเกณฑ์นี้เกิดขึ้นเพียงแคในร่างผู้ประกอบการที่ 5 อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ราย เช่น ปุ๋ยและยาฆ่าแมลงยังคงมีการใช้กันอยู่บ่อยครั้งในการทำสวนป่า โปรดทำให้ชัดเจนว่าสารเหล่านี้อาจจะอยู่ภายใต้ใบอนุญาตหรือข้อกำหนดรายงานผลหรือไม่

C3.7: น้ำเสียและมลพิษ

34) ผู้ประกอบการที่ 5: ตัวชี้วัดที่ 3.7.2: “การตรวจสอบผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม”

ตัวชี้วัดนี้ไม่เข้ากับหลักเกณฑ์อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากข้อบังคับการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) อาจจะเกินกว่าน้ำเสียและมลพิษ ทางแก้ที่เป็นไปได้คือ (ก) เปลี่ยนชื่อหลักเกณฑ์เป็น “การบรรเทาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม” หรือ ย้ายตัวชี้วัดไปยังหลักเกณฑ์ C3.5 “การจัดการระบบนิเวศน์”

หลักการที่ 4: หน้าที่ของผู้ประกอบการ ในด้านสถานประกอบการ และด้าน สังคม (รวมถึง สิทธิแรงงาน, สุขอนามัย, ความปลอดภัย และสวัสดิการ)

C4.1: สิทธิแรงงาน

- 35) ผู้ประกอบการที่ 1: ตัวชี้วัดที่ 4.1.1: ข้อตกลงเกี่ยวกับเงื่อนไขการจ้าง (สำหรับอ.ป. เท่านั้น)
มีการตรวจสอบประเด็นของข้อตกลงนี้หรือไม่? ถ้ามีการปฏิบัติตามข้อตกลงควรที่จะรวมไว้ใน LD ในฐานะตัวชี้วัดเพิ่มเติม
- 36) ผู้ประกอบการที่ 1-3 และ 5: ตัวชี้วัดที่ 4.1.1/2: ข้อกำหนดของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานและ การรายงานการปฏิบัติตามข้อกำหนด
คำอธิบายของกระบวนการตรวจพิสูจน์กล่าวไว้ว่า “(...) เจ้าหน้าที่ตรวจพิสูจน์ว่าได้รับรายงานนั้นแล้ว” ไม่มีการตรวจพิสูจน์ว่ารายงานหรือผู้ประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติคุ้มครอง แรงงานใช้หรือไม่ พิจารณาให้เพิ่มเติมข้อมูลส่วนนี้ลงในคำอธิบายของกระบวนการตรวจพิสูจน์
- 37) ผู้ประกอบการที่ 1-3 และ 5: ตัวชี้วัดที่ 4.1.2/3: การร้องเรียนผู้ประกอบการตามกระบวนการทาง กฎหมาย
ตัวตรวจพิสูจน์ “คำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน” นำไปใช้ได้เพียงแคในกรณีที่เคยมีการออกคำสั่ง มีการขึ้นทะเบียนอื่นที่จะทำให้การตรวจพิสูจน์เป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นระบบหรือไม่ มีการร้องเรียน ที่ยังค้างอยู่หรือไม่? ถ้ามี พิจารณาให้ใช้การขึ้นทะเบียนนี้เป็นตัวตรวจพิสูจน์เพิ่มเติมในคำสั่ง
- 38) ผู้ประกอบการที่ 1-3 และ 5: ตัวชี้วัดที่ 4.1.3/4: ข้อพิพาทที่ยื่นต่อศาลแรงงานตามกระบวนการทาง กฎหมาย
ตัวตรวจพิสูจน์ “คำตัดสินของศาลแรงงาน” นำไปใช้ได้เพียงแคในกรณีที่เคยมีการออกคำสั่ง มีการขึ้น ทะเบียนอื่นที่จะทำให้การตรวจพิสูจน์เป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นระบบหรือไม่ มีข้อพิพาทที่ยื่นต่อศาล แรงงานที่ยังค้างอยู่หรือไม่? ถ้ามี พิจารณาให้ใช้การขึ้นทะเบียนนี้เป็นตัวตรวจพิสูจน์เพิ่มเติมใน คำ ตัดสินของศาลแรงงาน

C4.3: แรงงานต่างด้าว

- 39) ผู้ประกอบการที่ 5.14.3.1: ผู้ประกอบการปฏิบัติตามข้อบังคับของพระราชบัญญัติการทำงานของ คนต่างด้าว
ปัจจุบันตัวชี้วัดนี้เกิดขึ้นเพียงแคภายใต้ตารางผู้ประกอบการที่ 5 (การแปรรูปไม้) ข้อบังคับของ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวนำไปใช้กับผู้ประกอบการประเภทอื่นได้หรือไม่?

C4.4: สถานที่ทำงาน สุขอนามัย และความปลอดภัย

- 40) ผู้ประกอบการที่ 5, ตัวชี้วัดที่ 4.4.1: การจัดทำเอกสารตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (OSHE)

พระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยนี้นำไปใช้กับผู้ประกอบการที่ 1-3 (เช่น บริษัทที่มีพนักงานมากกว่า 10 คน) ได้หรือไม่?

- 41) ผู้ประกอบการที่ 5, ตัวตรวจพิสูจน์ที่ 4.4.1.1: เอกสารหรือรายงานการดำเนินงานด้าน OSHE ที่มีการลงนามโดยบุคคลที่ได้รับอนุญาต

ใครคือบุคคลที่ได้รับอนุญาต? คำอธิบายยังไม่ชัดเจน

ดูเหมือนว่ารายงานการดำเนินงานรวมไปถึงข้อมูลที่กำหนดในข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม และขอคำอธิบายเพิ่มเติมว่าข้อกำหนดเหล่านั้นคืออะไร? ถ้าข้อกำหนดมีความสัมพันธ์กัน ตัวตรวจพิสูจน์ตัวเดียวกันสามารถนำไปใช้ภายใต้หลักเกณฑ์ใหม่ และ/หรือ ตัวชี้วัดในหลักการที่ 3

C4.5: ความปลอดภัยทางถนน

- 42) ผู้ประกอบการที่ 6, ตัวตรวจพิสูจน์ที่ 4.5.1: ผู้ประกอบการมีใบอนุญาตการเป็นผู้ประกอบการขนส่ง

“ความถี่ในการตรวจพิสูจน์” กล่าวว่า “ต่อการจัดส่งแต่ละครั้ง” ภายใต้ระบบการรับประกันความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ตัวตรวจพิสูจน์ควรจะเป็น “ต่อปี” มากกว่าหรือไม่? ซึ่งจะได้รับ การขัดเกลาต่อไประหว่างการทดสอบภาคสนามของ LD

- 43) ผู้ประกอบการที่ 6, ตัวตรวจพิสูจน์ที่ 4.5.2: ใบอนุญาตของคนขับรถ

ภายใต้ระบบการรับประกันความถูกต้องตามกฎหมายของไม้การตรวจพิสูจน์อย่างเป็นทางการและการจัดทำเอกสารของตัวตรวจพิสูจน์นี้อาจจะยากลำบาก นี่คือตัวตรวจพิสูจน์ทั่วไปที่ประเทศ VPA ประเทศอื่นได้นำไปใช้เพื่อที่จะกันตัวมันออกจาก LD และเป็นเพราะว่าตัวตรวจพิสูจน์ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับความถูกต้องตามกฎหมายไม้

หลักการที่ 5: หน้าที่ของผู้ประกอบในด้านภาษี, ค่าธรรมเนียม, และค่าใช้จ่ายอื่นๆ

- 44) ผู้ประกอบการทุกประเภท C5.1

ตัวเลขนี้ขาดหายไปในร่าง LD พิจารณาให้ปรับปรุงแก้ไขการนับตัวเลข

C5.2: หน้าที่ของผู้ประกอบการ : ค่าภาคหลวงของภาคส่วนป่าไม้ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ไม่ใช่การทำสวนป่า)

45) ผู้ประกอบการที่ 1. ตัวชี้วัดที่ 5.2.1: ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า

“กระบวนการตรวจพิสูจน์” กล่าวว่าค่าธรรมเนียมที่ได้คำนวณและชำระแตกต่างกัน สำหรับไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม (“อัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนด” จะต้องชำระ “ก่อนทำการตัดโค่น”) และสำหรับไม้หวงห้าม (“ตามปริมาตรไม้” จะต้องชำระ “หลังทำการตัดโค่น?”) อัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดสำหรับไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามคำนวณอย่างไร?

46) ผู้ประกอบการที่ 2. ตัวชี้วัดที่ 5.2.1: ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า

“กระบวนการตรวจพิสูจน์” แสดงให้เห็นว่าอัตราค่าธรรมเนียมมีเพียงแค่นี้สำหรับไม้หวงห้าม อัตราค่าธรรมเนียมนี้นำไปใช้กับไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามด้วยหรือไม่? โปรดอธิบายให้ชัดเจน